

mere end ifjor, ja endog betydeligt mere. Jeg kan ikke forstaa den Betragtning, den ærede Ordfører gjorde gjældende under 2den Behandling, at Embedsmændene ikke kunde lægge Noget hen til næste Aar, saaledes som vi Andre; vi andre kunde det snarere, thi vare nogle Aar daarligere, vare andre Aar bedre stillede, og saa kunde vi lægge noget hen. Jeg forstaa virkelig ikke denne Betragtning. Der er ikke saa Mange i Befolkningen, der have over 2,000 Kr. i Indtægt; den største Part har under 2,000 Kr.; men de, der have 3—4,000 Kr., skulde de da heller ikke kunne lægge op? Jeg idetmindst kender mange, der have 1,000 Kr., og de kunne endda lægge Noget hen. Jeg veed ikke, hvorfor Embedsmændene ikke skulde være henviste til Sparfommelighed ligesaa godt som den øvrige Del af Befolkningen. De have endda den store Fordel, at, naar de ikke kunne bestille Noget mere og gaa af, faae de Pension. Jeg kan ikke forstaa den ærede Ordførers Betragtning, naar han siger, at, naar en Embedsmand har en Søn, saa skulde han dog sættes i Stand til at lade ham studere. Men der er vist mange af dem, der have Penge, og det er ikke sagt, at Embedsmændene allesammen ere fattige Folk. Selv om de end ikke kunne lægge Noget hen, naar de have 4,000 Kr., saa kan det dog være, at de kunne have Formue ved Siden af. Jeg kan ikke forstaa den Mening, som kommer til at trænge ned i Demokratiet, og det ærede Medlem skal jo dog være Demokrat. Jeg kan ikke forstaa den Tankegang, som nu begynder at trænge sig ind ogsaa blandt os, at en vis Samfundsklasse skal fremfor de andre Samfundsklasser have den Ret, at den skal have saadanne Indtægter, at de Vedkommende kunne lade deres Børn studere. Jeg mener, at dette bør være en aaben Sag for Alle, og at Alle bør have Lov dertil, forsaavidt som de finde sig opfordrede dertil og kunne gjøre Udveie for at lade deres Børn slaag ind paa denne Vej. Den høitærede Minister mente, at det var en stor Feil, om man vilde give et efter en aarlig Indtægt af 800 Kr. afsaaset Tillæg til de Skolelærere, som have under 800 Kr. i Indtægt. Dette er blevet tilstrækkelig gjendrevet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), saa at jeg ikke behøver at udtale mig derom; men jeg vil dog sige, at jeg finder ligesom han, at det er en meget lille Løn, og jeg kan ikke forstaa den Tankegang, at Embedsmændene absolut skulde have Trang til Tillæg, selv om de have en Indtægt af 4,000 Kr., medens Skolelærere, som kun have 4 a 500 Kr. i Indtægt, ikke skulde have Trang dertil. Det er den samme Tankegang, som altid har gjort sig gjældende, nemlig, at der skal være een Samfundsklasse, som skal leve flot og høit, medens de andre Samfundsklasser skulle leve i Trang og Knapshed; men det er jo altid gjort gjældende fra vor Side her, at vi skulle

se at komme dertil, at de Allesammen have Noget at leve af. Det er egentlig den Stilling, som vi hidtil have indtaget, og det har derfor forundret mig meget, at den ærede Ordfører nu har begyndt at slaa ind paa en anden Vej, idet han mener, at de Embedsmænd, som have 4,000 Kr. i Indtægt, skulde vedblive at have Tillæg. Jeg vil opfordre mine Standsfæller — thi jeg tror, at det er dem, som bedst søle, hvor Skoen trykker — til at overveie, om de finde det rigtigt nu ved 3die Behandling at fastholde, at vi skulde vedblive at give Dyrtidstillæg til saadanne Lønninger, som naa op til 4,000 Kr.

Alberti: Det synes jo at være et meget righoldigt Forhandlingsstof, som det ærede Finantsudvalg har leveret os til denne 3die Behandling. Den 3die Læsning skulde jo ellers blot angaa mindre væsentlige Ændringer og Rettelser; men jeg finder nu her til denne 3die Behandling en Samling af 96 Ændringsforslag. Til 2den Behandling havde Udvalget kun stillet 205 Ændringsforslag, og der foreligger altsaa her halvt saa mange Forslag som til 2den Behandling. Dette er for mig en uventet Frugtbarhed i et Aar, som ellers er saa ufrugtbart baade i materiel og i politisk Henseende; men den Ting har nu ogsaa en anden Side. Hvorledes skulle vi arme Mennesker udenfor Finantsudvalget kunne sætte os ind i et saa uhyre Antal Forslag i 2 a 3 Dage? Alene det Afsnit, som vi her have for, har jo næsten været optaget af en Times Foredrag af den høitærede Konseilspræsident, som ellers udmærker sig ved en fortræffelig Ordknaphed, idet han har fremsat et Forslag under Nr. 39 i Bilaget, som udgjør en halv Snæs Linier, hvortil der atter er stillet Underændringsforslag af Udvalget in pleno. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Stand til at følge saadanne Forslag eller til at vide, hvorledes jeg skal stemme, naar jeg er saa slet instrueret. Det forekommer mig, at det ærede Finantsudvalg har glemt den grundlovmæssige Bestemmelse, at ethvert Lovforslag skal have tre Læsninger. Hvor ere de to Behandlinger af de nye Forslag, som her ere komne frem, henne, og hvorledes kan det ærede Udvalg mene, at vi Andre skulde kunne gjøre os deres Grunde i Finantsudvalget til Underændringsforslagene og til Tiltrædelser eller Forkastelser af Ministrenes Forslag om store Pengesummer fattelige i et Par Dage, naar vi iforveien ere overlæssede med anden Gjerning her i Thinget. Jeg vil henstille til det ærede Finantsudvalg, om det ikke fremtidig vil sørge for, at 2den Behandling bliver den egentlige Finantslovsbehandling, og at vi ikke slete ud og gjøre 2den Behandling til en Bagatel og 3die Behandling til Hovedsagen; thi det passer hverken med vor Grundlov eller med vor Forretningsorden. Og er det nu den rette Maade at opfylde Grundloven paa, at vi her se, at Mini-